

Vlaams
Parlement

vergadering **C92**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 12 januari 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over open access voor academische publicaties – 796 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de bijdrage van VDAB aan de uitrol van de taskforce voor de integratie van vluchtelingen op de arbeidsmarkt – 545 (2016-2017)	4
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stadswachten in het licht van de PWA-hervorming – 546 (2016-2017)	7
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de tewerkstellingsgraad van personen met een handicap – 715 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Cindy Franssen aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Vlaamse ondersteuningspremie voor werkgevers voor de integratie van werknemers met een arbeidshandicap – 753 (2016-2017)	11
Bijlage 1	14
Bijlage 2	14

**VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over open access voor academische publicaties
– 796 (2016-2017)**

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, in uw beleidsbrief Werk, Economie, Wetenschap en Innovatie 2016-2017 stelt u duidelijk dat Vlaanderen een beleid wil ontwikkelen voor open data en open access. In 2015-2016 was de bouw van de benodigde onderliggende IT-architectuur voor de onderzoeksinformatieruimte in Vlaanderen, het nieuw FRIS-platform (Flanders Research Information Space) reeds afgerond.

De metadata van publicaties, inclusief de link naar de open-accesspublicaties in de digitale zogenaamde repositories van de aanleverende instellingen, zijn voor het eerst opgenomen in dit platform. Ook werd een inspanning geleverd om de gebruikte terminologie in dit platform af te stemmen met de dataleveranciers. Tevens is het werkpakket van het Expertisecentrum O&O Monitoring (ECOOM) rond onderzoeksrapportering en standaardisatie van classificaties in 2016 technisch geïntegreerd in het platform.

Momenteel doorlopen de universiteiten verder het impulsfinancieringstraject waarbij de integratie met het FRIS-platform aan hun kant zal worden afgerond tegen eind 2016, begin 2017. Verdere stappen voor aanlevering aan FRIS door de strategische onderzoekscentra zullen worden gezet, en met de wetenschappelijke instellingen Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO), Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen (KMDA) en Plantentuin Meise zal een evaluatie van de aan FRIS aangeleverde data plaatsvinden.

In De Standaard van 8 december 2016 wordt nogmaals aangekaart dat de grote uitgeversbedrijven hun monopoliepositie misbruiken voor hoge abonnementskosten en aanzienlijke prijsstijgingen. Dit is een slechte zaak voor de universiteiten en voor zij die het betalen, dus ook de belastingbetaler.

We moeten dringend de omslag maken naar open access. Daarbij zouden de artikels dan gratis online beschikbaar zijn en de academische gemeenschap zou toezien op de kwaliteit ervan. Andere landen, ook de ons omringende, staan al veel verder in deze ontwikkeling. Wij mogen deze boot niet missen.

Minister, is de integratie van het FRIS-platform bij de universiteiten reeds afgerond? Wanneer zal de evaluatie van het platform plaatsvinden? Wanneer zal het platform effectief kunnen worden gebruikt? Hoe wilt u dit FRIS-platform promoten zodat onderzoekers ook effectief gebruik zullen maken van dit platform?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De integratie van het FRIS-platform bij universiteiten is vandaag in zijn eindfase, zoals was gepland in de afgesproken mijlpalen van de impulsfinancieringsovereenkomst met de universiteiten. We zien een evaluatie in twee fasen. Een eerste fase moet tijdens het eerste kwartaal van 2017 plaatsvinden bij de dataleveranciers zelf, dus bij de universiteiten simpel gezegd, die op dat moment een uitgebreide test- en feedbackronde moeten doorlopen. De bedoeling is dat zij tegen maart alle publicaties er op kunnen zetten en we dan goed kunnen testen of de searchmachine goed is en dergelijke meer, om dan in een tweede fase een evaluatie te kunnen doen bij de stakeholders zelf,

dus het ruime publiek, de bedrijven, de kennisinstellingen enzovoort. Deze stakeholdersbevraging wordt voorbereid in de loop van 2017 en zal dan in 2018 plaatsgrijpen.

Als er geen technische obstakels zijn, zou het portaal nog voor het zomerreces beschikbaar zijn. We mogen niet onderschatten hoe moeilijk dat is. Je moet een goede manier hebben om het erop te zetten. En als het erop staat, hoe vind je dan iets? Hoe is de research? Dat is niet eenvoudig.

Als we de resultaten van de eerste fase van evaluatie hebben, met name de feedback van de dataleveranciers, dan kunnen we een communicatiestrategie vastleggen en kijken hoe we de stakeholders het best kunnen bereiken. Dat zijn in de eerste plaats de onderzoekers zelf. Zij kunnen gaan nazien of een onderzoek dat ze zouden willen gaan doen, al bestaat bijvoorbeeld. In tweede instantie is dat de bedrijfswereld die daardoor de mogelijke opportuniteiten die bestaande onderzoeken leveren, meer kunnen gaan valoriseren. Dat moet ook een bedoeling zijn.

Als we het er tegen maart kunnen opzetten en de eerste evaluatie kunnen doen tussen maart en de zomer, dan schatten we dat we het vanaf de zomer kunnen openstellen en ook kunnen starten met de communicatie naar de derden om ervoor te zorgen dat zij steeds meer van de publicaties kennis kunnen nemen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. We zien heel duidelijk een progressie. Ik ben daar heel blij mee. Ik ben een leek wat betreft de technische kant van de zaak. Ik geloof inderdaad dat we dat moeten testen zodat het zo vlot mogelijk wordt gebruikt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Tussen nu en maart moeten we klaar zijn om alle data erop te zetten. Tussen maart en de zomer testen we. Vanaf de zomer wordt het opengesteld en er is een evaluatie in de loop van 2018.

Marius Meremans (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Dat is duidelijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de bijdrage van VDAB aan de uitrol van de taskforce voor de integratie van vluchtelingen op de arbeidsmarkt – 545 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de provincie West-Vlaanderen heeft als eerste een project opgestart om vluchtelingen te helpen integreren in onze maatschappij. Naast inburgering was het vinden van een job een belangrijke basisdoelstelling. Daartoe werd een taskforce opgericht bestaande uit organisaties die de vluchtelingen kunnen helpen bij hun integratie in onze maatschappij. Behalve de provincie West-Vlaanderen waren dat organisaties zoals Voka, de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), het Agentschap Integratie en Inburgering, het volwassenenonderwijs, de Leerwinkel, de asielcentra en uiteraard ook VDAB.

In Koksijde liep gedurende zes maanden een project waarbij de taskforce de vluchtelingen hielp om het hele traject van aankomst, Nederlands leren, een

arbeidskaart krijgen, een cursus maatschappelijke oriëntatie volgen tot zich op de arbeidsmarkt begeven, vlot te laten verlopen. Uiteindelijk bereikte het project 67,8 procent van de volwassen asielzoekers. Een goede 35 procent van hen volgde de onthaalmodule en bijna 31 procent de zoektocht naar werk. Ongeveer 10 procent daarvan heeft inmiddels werk gevonden.

Met de in Koksijde opgedane ervaring en inzichten werd een draaiboek samengesteld. Het Koksijdse model zal ook in andere West-Vlaamse regio's worden toegepast, samen met de vijf West-Vlaamse regionale sociaal-economische overlegcomités (RESOC's). Ik vernam dat men het ook wil uitrollen in Wallonië en Noord-Frankrijk.

Minister, ik stelde reeds een schriftelijke vraag over de ondersteunende rol van de provincies in de activering en begeleiding van vluchtelingen. U had op dat ogenblik nog geen akte genomen van het provinciaal stappenplan. Het lag ook niet in uw bedoeling om in de andere provincies deze ondersteunende acties door de provincie te gaan initiëren. Echter, als deze acties bottom-up zouden ontstaan en de goedkeuring wegdragen van alle betrokken instanties, zag u hier geen problemen in. Nu blijkt echter dat het proefproject in Koksijde een succes is geweest. Daarenboven merken we dat de tewerkstelling van vluchtelingen moeilijker verloopt dan gehoopt. Reden temeer dat alle initiatieven die een positieve bijdrage kunnen leveren, naar waarde worden geschat.

Overigens begint ook de private sector zich te roeren en worden er, nota bene met de hulp van VDAB, projecten opgezet om vluchtelingen aan het werk te helpen, bijvoorbeeld in de sector van de poets hulp waar er heel wat jobopportunities voor laaggeschoolden zijn. Ook daar wijst de praktijk uit dat het niet allemaal van een leien dakje verloopt.

Hoe dan ook blijft de rol van VDAB bepalend voor het welslagen van de integratie van vluchtelingen op de arbeidsmarkt.

Minister, hoe evalueert u het proefproject in Koksijde en het voornemen van de provincie West-Vlaanderen om dit Koksijdse model om te zetten in een draaiboek dat toegepast wordt in de andere West-Vlaamse regio's? Zult u, gelet op het positief resultaat van het Koksijdse proefproject, onderzoeken in welke mate ook andere Vlaamse provincies een ondersteunende rol kunnen spelen in het activeren van vluchtelingen? Welke concrete bijdragen zal VDAB in de toekomst leveren in West-Vlaanderen bij het uitrollen van het Koksijdse project op provinciaal niveau? Werkt VDAB intussen ook samen met andere provincies voor het activeren van vluchtelingen richting werk? Zo ja, op welke manier? Wat is de stand van zaken van het opzetten van tewerkstellingsprojecten in de private sector, zoals bij dienstencheque-ondernemingen? Welke concrete rol speelt VDAB hier en wat zijn de probleempunten bij de uitvoering?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, ik waardeer uiteraard het initiatief dat de provincie West-Vlaanderen heeft genomen. Het samenbrengen van diverse partners in een taskforce om het traject dat een asielzoeker doorloopt, zo vlot en gestroomlijnd mogelijk te maken en dit met respect voor de opdracht en de expertise van elk van de partners, is effectief en leidt ongetwijfeld tot snellere integratieresultaten. Dat men de expertise tracht te verspreiden via een handboek, bewijst dat ook op andere locaties zulke trajecten kunnen worden opgestart. Een goed draaiboek biedt hier dan zeker een aanpak en methodiek.

In verschillende provincies werden reeds taskforces opgericht. Alle betrokken actoren werden steeds uitgenodigd tot deelname. Het staat de provincies vrij om hierbij aan te sluiten en/of al dan niet bepaalde initiatieven te trekken. In de

verschillende provincies zijn er ook soms andere actoren die de leiding nemen om alle partners samen te brengen. Centraal staat hierbij, net zoals in West-Vlaanderen, het respect voor en erkenning van elkaars expertise en bevoegdheden. Dat betekent dus dat niet automatisch de provincie moet trekken, een andere partner kan dat ook.

VDAB heeft een duidelijke opdracht inzake de begeleiding en opleiding van werkzoekende asielzoekers, subsidiair beschermden en erkende vluchtelingen. VDAB zal die dan ook verder consequent blijven uitvoeren en dit steeds in open partnerschap met de agentschappen Integratie en Inburgering, de provincies, de lokale besturen en OCMW's, het volwassenonderwijs, de centra basiseducatie, sociale partners, de werkgevers.

Momenteel zijn er geen bijkomende specifieke samenwerkingen met andere provincies. De provincies nemen wel overall in Vlaanderen hun informatieopdracht op. In alle provincies lopen ook heel nauwe samenwerkingen tussen VDAB en de lokale besturen en/of streekplatformen, OCMW's, agentschappen Integratie en Inburgering. Overall werden stedelijke en provinciale taskforces opgestart. VDAB zet zelf partnerschappen op of sluit bij alle partnerschappen aan. Op die manier kom je tot het verwezenlijken van de doelstellingen van hun actieplan vluchtelingen: 'Integratie via werk'. Ook provincies kunnen, zoals reeds gezegd, hierbij aansluiten.

Wat betreft de dienstenchequeondernemingen lopen er momenteel in Antwerpen, West- en Oost-Vlaanderen acties met Partena en VDAB met betrekking tot de tewerkstelling van mensen met een migratieachtergrond. Een soortgelijk project wordt ook in Vlaams-Brabant opgestart. Het is nog wat te vroeg om deze te evalueren, maar naar ik vernam, verlopen deze projecten goed. Uiteraard zal bij aanvang, zoals bij ieder experiment, naar afstemming gezocht moeten worden en kunnen er in een opstartfase nog wat kinderziektes zijn. Wanneer deze projecten na evaluatie succesvol blijken te zijn, dan kan deze aanpak verder uitgerold worden. Een maatgerichte samenwerking met werkgevers in functie van begeleide tewerkstelling, kenmerkt trouwens de aanpak van VDAB voor dergelijke doelgroepen.

West-Vlaanderen heeft het op zijn eigen manier georganiseerd via de provincie. Als ik vergelijk met andere provincies, dan gebeurt dat elders ook. De trekker is nog al eens verschillend. Als niemand trekt, doet VDAB het. Het belangrijkste is om dit met iedereen samen te organiseren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Om de vluchtelingen aan het werk te krijgen, zullen we moeten samenwerken. De expertise van de verschillende partners is uiteraard een enorme meerwaarde. Kennis delen is zeker de beste weg.

U zegt dat er overall een andere trekker is, en dat beïnvloedt natuurlijk wel de manier van aanpak. Ik kan u daar deels in volgen, maar het houdt wel een zeker risico in dat ieder zijn eigen weg gaat. Good practices dreigen misschien verloren te gaan. Het zou beter zijn om eenzelfde leidraad te hebben.

Ik wil graag verwijzen naar enkele goede praktijken uit het buitenland. Het advies over vluchtelingen van mei 2016 spreekt over twee projecten in Zweden met betrekking tot de integratie van vluchtelingen. Ten eerste is er de 'trial opportunity'. Dat zijn betaalde stages van maximum drie maanden. Ten tweede is er de 'fast track': integratiepakketten die gericht zijn op knelpuntberoepen. In Vlaanderen hebben we de drietrapsraket met de werkinlevingsovereenkomsten, individuele beroepsopleiding (IBO) en instapstages. Vanmorgen nog is duidelijk gezegd dat we aandacht moeten besteden aan de moeilijk bereikbare doelgroepen en een focus

moeten leggen op de knelpuntcompetenties. Misschien kunnen de Zweedse voorbeelden een meerwaarde betekenen voor de Vlaamse arbeidsmarkt.

De vluchtelingen aan het werk krijgen is één zaak, maar we moeten ze ook integreren op de werkvloer. Het nieuwe beleidskader met betrekking tot evenredige arbeidsdeelname zou het mogelijk moeten maken om hierop in te spelen. Vorig jaar hebt u in een antwoord op een schriftelijke vraag van mij verwezen naar de mobiliserende strategie die u wilt uitrollen binnen het vernieuwend beleid. Er zou aan de sociale partners worden gevraagd hoe dit het best kan worden aangepakt. In hoeverre hebben de sociale partners al voorstellen gedaan over de manier waarop we de talenten bij vluchtelingen kunnen activeren en hoe we vooroordelen op de werkvloer kunnen doorprikken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: VDAB is natuurlijk de constante partner doorheen de verschillende provinciale en stedelijke acties. Zij zorgen voor de expertise-delivering. Dat gebeurt prima. Ik zal de Zweedse voorbeelden zeker aan hen doorgeven, maar ik ga ervan uit dat ze die hebben gezien.

Wat betreft het vernieuwd EAD overleggen we met het Minderhedenforum hoe we de zaken kunnen aanpakken. Dit is lopende.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, autonomie geven aan steden, gemeenten en provincies is een goede zaak, maar we mogen het natuurlijk niet volledig loslaten. Vlaanderen heeft zeker een belangrijke coördinerende rol te spelen, moet informatie verstrekken en sensibiliseren. West-Vlaanderen heeft een goed voorbeeld gegeven. Ik zou erop aandringen om de andere provincies nog meer te duiden over op welke manier ze dit kunnen aanpakken. Alle beleidsniveaus moeten inspanningen leveren. Dat staat als een paal boven water. Er moet niet gewerkt worden elk op een eiland maar in team. Dat is de beste manier om succes te boeken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stadswachten in het licht van de PWA-hervorming – 546 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, de PWA-beambten die de coördinatie van de stadswachten op zich nemen, kregen de kans om per 1 januari de overstap te maken naar VDAB. De taken die ze nog in het kader van de PWA's kunnen uitvoeren, zullen beperkter worden. Zoals met betrekking tot andere aspecten van de PWA-hervorming richting wijk-werken, bestaat er onduidelijkheid over de coördinatie van de stadswachten. Ik vernam ondertussen dat de PWA-beambten die nu op de payroll staan van VDAB nog zes maanden de coördinatie van de stadswachten kunnen uitoefenen. De vraag blijft natuurlijk wat er daarna zal gebeuren. Het is ook aan u om te beslissen of de activiteiten die onder de noemer 'stadswachter' vallen, in het wijk-werken behouden zullen kunnen blijven of niet. De conceptnota geeft daarover geen uitsluitsel.

Zullen de activiteiten die onder de noemer 'stadswachten' vallen, ook in het wijk-werken behouden blijven? Zo nee, op welke manier moeten de stadswachten

dan wel geregeld worden? Kunnen de PWA-beambten die vanaf 1 januari 2017 tot VDAB behoren, ook in de toekomst hun functie als coördinator van de stadswachten blijven uitoefenen als statutair Vlaams ambtenaar op de payroll van VDAB? Zo neen, wie moet die functie in de toekomst dan uitoefenen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Talpe, ik ben blij dat u die vraag stelt, omdat ik dan de kans krijg om een aantal zaken recht te zetten. Ik begin me steeds meer af te vragen of het concept van een conceptnota wel een goed concept is. Er worden een aantal basisideeën ingeschreven met als bedoeling er overleg over te plegen en er van gedachten over te wisselen, maar iedereen begint dan geruchten te verspreiden over wat wordt bedoeld en wat niet, omdat nog niet alles is uitgewerkt. Ik word er eigenlijk heel ambetant van, maar u ziet dat aan mijn lichaamstaal en hoort het aan mijn toon.

De PWA's en het wijk-werken tonen dit heel sterk aan. Ik heb een aantal basisprincipes vooropgesteld. Ik wil samen met het veld bekijken wat we nu al dan niet gaan doen, hoe we een win-winsituatie gaan creëren voor de werkloze en voor de aanbieder van jobs. Ik heb daar nog meer tijd voor 'gekocht' door dit met zes maanden uit te stellen. Hoe gaan we ervoor zorgen dat er gebeurt wat er moet gebeuren, zodat iedereen daarbij op een positieve manier reageert? Het enige dat je dan hoort, is dat er geruchten zijn, dat er ook allerlei informatie wordt verspreid terwijl er nog geen beslissingen zijn genomen en ik samen met het veld wil bekijken op welke manier we dat doen. Die stadswachten zijn daar een typisch voorbeeld van. Voor alle duidelijkheid, vandaag zijn er diverse ambtelijke werkgroepen bezig. Er is een afstemming met alle betrokkenen. Ik wil dat toch ook wel zeggen. We overleggen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), met de PWA-platformen. Ik zal nog meer proberen te consulteren en dat samen te bekijken. Ik heb nog een heel jaar, zij het niet om alles te doen, want we moeten nog decreten wijzigen enzovoort. Ik wil echter in overleg bekijken hoe we daar het beste van kunnen maken. Er zullen pas op 1 januari 2018 dingen effectief worden gewijzigd. Dat is nog bijna een heel jaar. Ik zal niet wachten tot in november om te zeggen wat en hoe, maar geef me toch eventjes de tijd om te doen wat ik had voorzien.

Ik kan u wel zeggen dat in de conceptnota heel uitdrukkelijk stond dat we zouden bekijken op welke manier we de PWA-taken van vandaag in de toekomst zouden kunnen optimaliseren. Ik zal de passage in kwestie voor het verslag meegeven. Ik heb vandaag echter nog geen knopen doorgehakt over welke activiteiten het al dan niet gaat. Het is dus voorbarig om al te spreken over het uitsluiten van bepaalde activiteiten. Ik ben me er zeker van bewust dat stadswachten binnen de huidige PWA-werking een specifieke plaats innemen, maar laat me toch, ook in overleg met betrokkenen, bekijken wat we ter zake in de toekomst zullen doen.

Tot de opstart van wijk-werken, dus tot 31 december van dit jaar, zal VDAB in de nodige capaciteit voorzien ten aanzien van de PWA-vzw's om de PWA-opdracht te kunnen blijven uitvoeren. In concreto betekent dat dat de capaciteit die nodig is om de coördinatie van die stadswachten te kunnen uitvoeren, zal worden gegarandeerd. Met betrekking tot de periode vanaf 1 januari 2018 zal ik er in de loop van de volgende dagen en maanden voor zorgen dat ik zo snel als ik kan op een zeer uitdrukkelijke manier zal communiceren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het uitstel tot 1 januari is inderdaad goed, omdat we dan ook aan het werkveld wat extra tijd geven om alles ook praktisch te organiseren en aan u om een aantal heel belangrijke knopen door te hakken. Het klopt dat er vaak onrust wordt gecreëerd. Dat is

fout. In het komende jaar zal communicatie sowieso heel belangrijk zijn. U weet ook dat, als we communiceren, er opnieuw vragen over die communicatie ontstaan. Dat is nu eenmaal de aard van het beestje. In ieder geval, laten we het gespeculeer en de onrust een stap voor zijn en goed communiceren.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, als we het over stadswachten hebben, lijkt het me belangrijk dat we dat ook bekijken in functie van de opleiding die nodig is. Dat strookt niet zo goed met de korte termijn waarin de conceptnota voorziet voor het functioneren als wijk-werker. Dat is een vaststelling, lijkt me. Als ik me niet vergis, hebben stadswachten vandaag een opleiding van zes maanden. Dat valt eigenlijk niet te combineren met dat wijk-werken. De conceptnota heeft het ter zake over zes maanden, verlengbaar met nog zes maanden. Er is dus toch wel een probleem, denk ik, dat we onder ogen moeten zien.

In een van de laatste vergaderingen voor het kerstreces heb ik u erop gewezen dat er een probleem was met de PWA-beambten. U hebt er zich toen toe geëngageerd om zo snel mogelijk te reageren en u hebt dat ook daadwerkelijk gedaan. Hebt u er nu, na de jaarwisseling, een zicht op hoe die overgang met de PWA-beambten is gegaan? Als u daar vandaag geen gegevens over hebt, dan stel ik daar anders de volgende keer een vraag over. We zien dat die overgang toch niet helemaal oké was. U moet dat dus met de nodige zorg opvolgen. Daarom zeg ik dat vandaag vooraleer ik een vraag stel.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Ik maak me een beetje zorgen. Collega Ronse heeft u het epitheton 'Philippe de hervormer' toegeworpen. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

Pardon? Was het de heer Hofkens? Dan moeten er auteursrechten naar de heer Hofkens. Pas op, dat is een jurist, die gaat die zeker innen.

Philippe de hervormer wordt blijkbaar wat moe van de kritiek die hem voor de voeten wordt geworpen. Minister, ik denk dat u niet zo negatief hoeft te reageren, niet ten aanzien van mevrouw Talpe, maar bijvoorbeeld ook niet ten aanzien van mensen van de oppositie die proberen om een antwoord te geven op een bezorgdheid die in dat stukje van de samenleving leeft, of die op zijn minst hier bespreekbaar te maken. Ik denk dat die ongerustheid er is en dat die ook te verklaren is. Als je kijkt naar de timing, is er toch wel sprake van een behoorlijk lange periode tussen regeerakkoord, beleidsnota, conceptnota en uitvoering. Waarom u dat doet, kan perfect te verantwoorden zijn, maar één letter op papier en als we in dezelfde situatie zouden zijn, dan zouden we ons allemaal minstens uitgedaagd voelen en vragen wat dat nu voor onszelf betekent. Ik denk dus dat klare antwoorden, en een heldere communicatie daarover naarmate ze klaar zijn, noodzakelijk zijn, zeker daar waar de bestaande realiteit wringt met de conceptnota. Wat dat betreft, ben ik het eens met de opmerking van mevrouw Claes. Dit lijkt me zo'n voorbeeld.

De vraag wat er concreet zal gebeuren met die PWA-beambten is evenzeer een vraag die zeer snel klaarheid vergt. Er is een engagement. We moeten bekijken wat dat is. In een aantal gevallen – dat is een bekommernis die ik op het terrein zie en die ik absoluut wil uiten – dreigen we te worden geconfronteerd met voldoende feiten. Gezien de onzekerheid en ongerustheid op het lokale niveau zou men kunnen zeggen: 'Daarmee houden we ons niet meer bezig, dat zullen we niet meer doen, als die ondersteuning er niet is en als de mensen die weggaan niet worden vervangen.' Ik denk dat er een goede dienstverlening is, want anders zou die gevoeligheid in de samenleving er niet zijn. Mensen ervaren dat

als waardevol. We moeten er evenwel voor zorgen dat ze niet wegvalt, want anders zijn we mosterd na de maaltijd aan het serveren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voor alle duidelijkheid: ik ben het hervormen niet beu. Ik heb mij afgevraagd of de conceptnota een goed concept was om de hervorming te doen die we hier wilden doen. Waarom? Je steekt een aantal basisprincipes in een conceptnota – dat is de filosofie van een conceptnota – waarmee je in het veld raadplegingen wilt doen. Dan zie je effectief dingen die misschien op het basisconcept niet helemaal overeenkomen met wat er in de praktijk gebeurt.

Je kunt twee dingen doen. Je kunt dat allemaal op voorhand doen en dan met een nota komen. Of je kunt eerst een paar basisprincipes maken en dan overleg plegen. Ik heb gekozen voor dat laatste. Ik vraag mij nu alleen af of dat de goede methode was en of ik niet beter met wat we een 'non-paper' noemen het veld was opgegaan, omdat de ongerustheid dan allicht veel minder was geweest. Dat is wat ik bedoelde.

Ik heb het daar wat moeilijk mee. Ik zie dat er ongerustheid wordt gecreëerd. Ik zal u een voorbeeld geven. De vakbonden zijn bij mij geweest, met een kleine betoging aan mijn kabinet op het Martelarenplein. Ze zeiden: 'Een van onze eisen is dat er zeker niet mag gebeuren wat u nu gepland hebt, namelijk dat de 4 euro per uur wegvalt.' U moet mij eens zeggen waar er stond dat die zou wegvallen. Dat stond er nooit in. Men heeft gezegd: 'Wij eisen dat wie vandaag in PWA zit, morgen aan dezelfde regelgeving kan werken.' Hoeveel keren hebben we dat hier in de commissie in het parlement gezegd?

Ik vind dat men hier en daar onrust stookt waar het niet nodig is, omdat het niet overeenkomt met de realiteit. Maar omdat nog niet alles is uitgewerkt, krijg je onrust. Dat is wat ik zie.

Mevrouw Claes, u hebt een opmerking gegeven over diegenen die je nodig hebt om tussen een conceptnota en een realisatie te komen. Ik weet dat ondertussen ook. Ik ben het ermee eens. We moeten zien hoe de dingen in elkaar schuiven. Blijkbaar heeft de conceptnota veel onrust gebracht. Ik denk dat ik het op tijd had kunnen uitwerken, tegen het midden van dit jaar. Ik heb er echter voor gekozen om meer overleg te plannen, zodat we die onrust rustig kunnen weg nemen. Ik denk echt dat ik het in december had kunnen doorvoeren, maar ik denk dat je dan zoveel onrust op het veld zou hebben, dat je beter zegt: 'Nee, laat ons dat niet doen, laat ons even terug kalmte proberen te creëren en samen met de anderen tot een realisatie te komen.'

Mijnheer Van Malderen, ik ben het eigenlijk met u eens. U zegt: 'Met één letter op papier, steigeren we bijna. Maar laat ons à fur et mesure' – u zei het in het Nederlands: stap voor stap – 'de genomen beslissingen goed communiceren.' Dat is wat ik van plan ben: samen met het veld tot besluiten komen, dat concretiseren en daarover samen goed communiceren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Ik heb het antwoord van de minister op mijn vraag niet zo negatief ervaren, mijnheer Van Malderen. Ik kan best begrijpen dat de minister het af en toe op zijn heupen krijgt van die onjuiste geruchten die een eigen leven gaan leiden. Maar ze komen natuurlijk wel ergens vandaan.

We moeten ook oppassen met een selffulfilling prophecy. Want als de PWA's wegens onzekerheden of onjuiste geruchten niets meer zullen doen, creëren ze zelf natuurlijk een situatie die ze eigenlijk net niet willen.

Minister, haast en spoed is zelden goed. Maar toch zou ik zeggen: laat ons niet wachten tot het najaar 2017 om hierin verdere stappen te zetten.

Minister Philippe Muylers: Ik ben iets vergeten. Mevrouw Claes vroeg nog naar de PWA-beambte. Ik heb dat toen onmiddellijk doorgegeven aan de VDAB. De VDAB heeft mij gezegd dat men het heel raar vond dat met elke PWA-beambte een individueel gesprek zou hebben plaatsgevonden. Ook een andere collega – ik denk de heer Beenders – heeft die opmerking gemaakt. Ik heb gezegd: 'De perceptie is duidelijk anders, dus ik vraag dat er bovenop wat er al is gebeurd, toch nog maatregelen worden genomen.' Ik heb dat tot twee keer toe gezegd, ook in de beleidsraad. Ik volg het op. In de beleidsraad die volgende dinsdag plaatsvindt, zal ik het opnieuw agenderen en vragen wat de stand van zaken daaromtrent is, ook wat de invulling van de taken in de toekomst betreft.

Het is een beetje hetzelfde. Er moest één ding gebeuren: die PWA-beambten moesten worden ingekanteld in de VDAB. Wat niet kon, was dat PWA-beambten werden ingeschakeld in dienstenchequebedrijven, omdat je dan naar een 'conflict of interests' ging. Die zaken moesten gebeuren voor het einde van het jaar en ze zijn ook gebeurd. Ook daar is er volgens mij een 'ongoing process'.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de tewerkstellingsgraad van personen met een handicap – 715 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Cindy Franssen aan Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Vlaamse ondersteuningspremie voor werkgevers voor de integratie van werknemers met een arbeidshandicap – 753 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voorzitter, minister, collega's, naar aanleiding van de tiende verjaardag van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap publiceerde GRIP (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap) cijfers over onder meer de werkzaamheidsgraad van personen met een handicap. Daaruit blijkt dat de Vlaamse overheid er niet in slaagt meer personen met een handicap aan het werk te krijgen. De evolutie stagneert.

Uit het rapport van GRIP, gebaseerd op cijfers die de vzw opvroeg bij de Vlaamse overheid, blijkt dat de werkzaamheidsgraad van personen met een handicap is gedaald door de economische crisis, van 42,7 procent tweede kwartaal 2007 tot 33,5 procent in 2010 en zich daarna weer heeft 'hersteld': hij zit nu weer op hetzelfde niveau als ervoor, 43,1 procent in 2015.

Ter vergelijking: bij personen zonder beperkingen bleef dit stabiel met 77,4 procent in het tweede kwartaal van 2007, 77,3 procent in 2010 en 77 procent in 2015.

De kloof tussen de algemene bevolking en personen met een handicap blijft dus even groot als tien jaar geleden: 34,7 procentpunten in 2007 versus 33,9 procentpunten in 2015. De conclusie is dat we in tien jaar dus amper zijn vooruitgegaan.

In het slechtste jaar, 2010, bedroeg de kloof maar liefst 43,8 procentpunten. De sterke daling op het hoogtepunt van de economische crisis en de sterke

schommelingen in de tewerkstellingsgraad van personen met een handicap maken ook duidelijk dat personen met een handicap heel kwetsbaar zijn. Ze zijn de eersten die ontslag krijgen als de werkgever het moeilijker krijgt.

Minister, hoe verklaart u dat er geen merkbare evolutie is in de tewerkstellingsgraad van personen met een handicap de voorbije tien jaar? Welke initiatieven hebt u als minister van Werk deze en vorige ambtstermijn genomen om meer personen met een handicap aan het werk te krijgen? De werkzaamheidsgraad van personen met een handicap bedroeg in 2015 43,1 procent. Wat vindt u zelf van dit cijfer? Tot op welk niveau ambieert u dit cijfer in deze legislatuur nog op te trekken? Plant u om in overleg te gaan met de mensen van Grip vzw om te overleggen welke noden er zijn en welke initiatieven er beleidsmatig kunnen worden genomen om meer personen met een handicap aan een job te helpen? Welke acties plant u als minister van Werk om meer personen met een handicap aan het werk te krijgen? Welk tijdspad houdt u hierbij voor ogen?

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Cindy Franssen (CD&V): Minister, ik ben geen vast of plaatsvervangend lid van de commissie, maar wil toch een zeer specifieke vraag stellen over de promotie van de Vlaamse ondersteuningspremie.

De Vlaamse ondersteuningspremie is een win-winpremie bedoeld voor zowel de werkgevers, ter compensatie van rendementsverlies, als voor de werknemer met een arbeidshandicap om zijn of haar integratie in het arbeidscircuit te bevorderen. Het gaat daarbij om aandoeningen van psychische, lichamelijke of zintuiglijke aard die het moeilijk maken om werk te vinden of een job uit te voeren. De website van VDAB, de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling, somt heel wat voorbeelden op van ziektes waarover het kan gaan.

Mijn vraag gaat specifiek over mensen die een zware kankerbehandeling achter de rug hebben. Leven, het driemaandelijks magazine van Kom op tegen Kanker, vermeldt dat ook personen die opnieuw willen werken na kanker, deze premie kunnen aanvragen. Wie in zijn directe omgeving wordt geconfronteerd met iemand die een zware kankerbehandeling achter de rug heeft, weet dat een dergelijke behandeling een zeer grote invloed heeft op de vermoeidheid. Ook de Vlaamse Liga tegen Kanker koos in 2012 voor werkhervatting na kanker als jaarthema.

Een werkzoekende, werknemer of jobstudent moet zelf het recht op de premie aanvragen bij VDAB. Eenmaal de aanvrager het recht heeft verkregen, moet de werkgever de premie aanvragen. Daar zit natuurlijk de kern van de zaak. Dit is een dubbele drempel. Niet iedereen weet dat de premie bestaat. Dat bleek ook duidelijk in het tijdschrift Leven. De patiënt moet het recht op de premie vragen en de werkgever moet dan de premie zelf aanvragen. In het kader van een toegankelijke dienstverlening vind ik dit een belangrijk punt. In het Vlaams regeerakkoord staat duidelijk dat we voorstander zijn van een automatische toekenning van rechten. Ik begrijp dat dat niet voor elke maatregel mogelijk is, maar wel belangrijk is dat de overheid proactief handelt en outreachend te werk gaat. Ze informeert de mensen actief en gaat na hoe ze hen beter op de hoogte kan brengen.

Minister, welke instantie staat in voor de informatieoverdracht?

Is er volgens u een taak weggelegd voor VDAB om het medisch personeel, onder meer artsen, in kennis te stellen van de verschillende premies waarvoor patiënten mogelijk in aanmerking komen, zoals de Vlaamse ondersteuningspremie, zodat zij de informatietaak op zich kunnen nemen? Gebeurt dat reeds en welk zorgverstrekkers zijn ervan op de hoogte? Of indien niet, wat zijn de moeilijkheden?

Op welke wijze en door wie wordt de Vlaamse ondersteuningspremie gepromoot bij werklozen, werknemers en jobstudenten? Hoeveel middelen stelt de Vlaamse overheid hiervoor ter beschikking?

Op welke wijze en door wie wordt de Vlaamse ondersteuningspremie gepromoot bij werkgevers? Hoeveel middelen stelt de Vlaamse overheid hiervoor ter beschikking?

Ik heb ook nog een schriftelijke vraag ingediend om meer specifieke cijfers op te vragen. Bepaalde elementen kunnen dus ook schriftelijk worden doorgegeven.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik begin met uw cijfers, mijnheer Annouri. Eerlijk gezegd bekijk ik ze een beetje anders dan u. Als we de cijfers bekijken, dan was 2007 een positief jaar. Daarna begon de werkzaamheidsgraad van gehandicapten af te nemen. In 2008 werd beslist de bevoegdheid voor de tewerkstellings- en ondersteuningsmaatregelen voor personen met een arbeidshandicap over te hevelen van Welzijn naar Werk en Sociale Economie. Toen ik midden 2009 minister werd, zette de dalende trend zich nog altijd voort. We hebben op dat moment een reeks maatregelen genomen, en daar wil ik eerst op ingaan om dan te kijken welk effect ze hebben gehad.

We hebben een bestuurlijke hervorming uitgevoerd en de gespecialiseerde diensten een veel groter werkingsbudget gegeven. Ik kom daar zo meteen op terug. En we hebben maatregelen genomen in verband met de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP).

Ik geef twee voorbeelden: de middelen voor de Gespecialiseerde Dienstverlening zijn gestegen van 20.440.055 in 2009, toen ik bevoegd werd, naar 33.804.631 in 2017. Dat is een stijging met meer dan 65 procent! We hebben dus in veel meer middelen voor de Gespecialiseerde Dienstverlening voorzien. Een tweede voorbeeld: daar waar voor de Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP) vroeger een vast bedrag in de begroting stond, hebben we met de hervorming van het doelgroepenbeleid – u weet wel, de 35 groepen die we hebben herleid tot drie groepen – van de VOP een kostendrijver gemaakt. Voor degenen die begrotingstechnisch iets minder onderlegd zijn: een kostendrijver betekent dat het bedrag zich aanpast aan het aantal mensen. Als meer mensen de Vlaamse Ondersteuningspremie vragen, zullen we bij de budgettaire controles meer geld inschrijven. Daar waar het vroeger een vast bedrag was, is het nu een kostendrijver. Dat is een enorm verschil. Het betekent dat ik bij de begrotingsronde of bij de begrotingsopmaak nooit middelen moet gaan vragen. Het aantal premies die er nog nodig zijn, worden automatisch voorzien in het budget. Ik vind dat logisch, maar het is pas nu gerealiseerd. Dat is toch een enorme aanpassing tegenover het verleden.

Naast het uitbreiden van de capaciteit van de gespecialiseerde partners hebben we ook ingezet op het inclusiever maken van de eigen VDAB-dienstverlening. Door opleiding, kennisdeling, intervisie en overleg blijven we investeren in de kwaliteit van de VDAB-bemiddeling, zeker ook voor personen met een arbeidsbeperking.

Ten slotte heeft een nauwe samenwerking met de zorg- en gezondheidssector ervoor gezorgd dat we ook voor moeilijker bereikbare groepen een begeleiding op maat kunnen aanbieden. We hebben de afgelopen jaren dus zowel op het kwantitatieve als op het kwalitatieve vlak grote inspanningen geleverd. Dat zien we heel goed in de resultaten. Ik heb hier een grafiek waarin we de dalende trend die vanaf 2007 bezig was, zien. Vanaf 2010 zien we een positieve evolutie.

In 2010 werd het Pact 2020 besproken met de sociale partners. Ook in het Pact 2020 zijn er doelstellingen gezet voor heel wat zaken rond tewerkstelling. Dat waren

altijd zeer ambitieuze doelstellingen, waarvan we wisten dat het moeilijk zou zijn om ze te bereiken. We hebben ons in dit Vlaams regeerakkoord geëngageerd om de engagementen van het Pact 2020 te realiseren. Met betrekking tot het engagement inzake de werkzaamheidsgraad van personen met een arbeidshandicap was de doelstelling zeer ambitieus: van 33 procent in 2010 wilden we in 2020 met 10 procent, of één procent per jaar, stijgen. Wij, en de sociale partners, gingen ervan uit dat dat een zeer ambitieuze doelstelling was. We hebben die doelstelling in 2015 bereikt, niet in 2020. Ga ik nu op mijn lauweren rusten? Neen, ik ga proberen de stijgende tendens, dankzij de maatregelen die we hebben genomen en de maatregelen die ik nog wil nemen, nog verder verhogen. Maar de ambitieuze doelstellingen die we hebben gesteld, hebben we niet op tien jaar, maar op vijf jaar bereikt.

U had ook een vraag over het overleg met GRIP. We zijn in permanent overleg met de mensen van GRIP, niet op één, maar op vier verschillende niveaus. Ten eerste hebben zij een structureel project in het kader van het 'Focus op Talent'-programma. Ten tweede zijn ze lid van het Stakeholdersforum van de VDAB, waarin de VDAB regelmatig met de verschillende stakeholders van gedachten wisselt. Ten derde zijn ze vertegenwoordigd in het Partner Overleg Werk en Arbeidshandicap (POWA). Ten vierde maken zij deel uit van de Commissie Diversiteit van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Ze werken daar uiteraard goed mee en leverden daar input voor het advies actielijst arbeidsbeperking 2020, waarvoor ik in december een engagementsverklaring heb getekend. We zijn met GRIP continu in overleg. Dat blijkt wel duidelijk uit die vier initiatieven.

Zoals ik daarnet al zei, blijven we niet op onze lauweren rusten. Ik wil uiteraard het huidige beleid voortzetten, maar ik plan bovendien de komende jaren een reorganisatie van de Gespecialiseerde Dienstverlening, omdat ik wil kijken of we de capaciteit verder kunnen uitbreiden, niet met geld maar door een andere organisatie. Daarnaast willen we ook meer inzetten op een uitbreiding van de dienstverlening aan werkgevers, waar we nog groeipotentieel zien. Verder zullen we in functie van de re-integratie van personen met gezondheidsproblemen, actief blijven samenwerken met de welzijns- en gezondheidssector. Bovendien zullen de hervormingen rond werkplekieren ook voor deze groep van werkzoekenden een effect hebben. Daarmee toon ik aan dat de maatregelen die we hebben genomen sinds ik minister van Werk ben geworden, een stijgend effect hebben. Dat blijkt uit de grafiek die ik als [bijlage 1](#) bij het verslag laat voegen.

Ik kan ook de vergelijking geven met de andere werkzaamheidsgraad. Dan ziet u dat dat ook piekte in 2010. Ook hier kwamen we naar een continue verslechtering. Het verschil met de werkzaamheid daalt continu. Het is niet alleen een positief effect, maar als je de vergelijking maakt met de andere werkzaamheidscijfers, verbeteren we de situatie continu. Ik zal deze grafiek als [bijlage 2](#) bij het verslag laten voegen.

Ik blijf dus niet op mijn lauweren rusten, ik probeer met een aantal initiatieven, zoals juist gezegd, verder te gaan.

Mevrouw Franssen, wat informatie betreft, denk ik dat het nodig is dat personen die denken recht te hebben op een premie, die zelf aanvragen bij VDAB. Daar zit een logica achter omdat het heel vaak over vertrouwelijke informatie gaat, informatie over diagnoses gesteld door een arts of een specialist. Het is aan de persoon zelf om te oordelen of de diagnoses van een arts of een specialist een effect hebben op het werk en in welke mate. Het is heel belangrijk ten aanzien van vertrouwelijkheid en dergelijke dat dat niet zomaar wordt overgemaakt. De persoon zelf moet het vragen als hij ondersteuning wil krijgen.

Vanuit verschillende zorgvoorzieningen wordt er vandaag met VDAB of de gespecialiseerde trajectbegeleiding (GTB) samengewerkt om personen gericht te kunnen

doorverwijzen. Vanuit patiëntenverenigingen en andere stakeholders wordt ook informatie verspreid over al die premies en voorzieningen. Op de website van VDAB is er een deelsite specifiek rond arbeidshandicap, waar de verschillende categorieën zijn opgenomen en waar de persoon gericht informatie kan vinden. Iemand die wil weten of hij ergens voor in aanmerking kan komen, vindt bijvoorbeeld op de deelsite van VDAB zeker al die informatie, als hij die al niet heeft gekregen via de zorgvoorziening waar hij zelf bij is. Ook de werkgever kan op de deelsite van VDAB een specifieke rubriek met informatie over personen met een arbeidshandicap vinden.

Er zal een nieuw samenwerkingsakkoord met het RIZIV moeten worden gesloten. We zullen hierin ook voor dit specifieke onderwerp aandacht hebben en er effectief voor zorgen dat de artsen beter geïnformeerd worden. U vroeg naar de communicatiekosten die we maken rond algemene communicatie en dergelijke. Wij maken daar geen apart budget voor, dit is gewoon een onderdeel van de algemene communicatie die VDAB en zijn partners voeren naar burgers en werkgevers.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord en voor de grafiek. Ik kijk vanuit mijn perspectief naar die cijfers. 2007 was een uitzonderlijk goed jaar voor de tewerkstelling van mensen met een arbeidshandicap, daarna is de daling begonnen en nu zitten we weer op het punt van 2007. Ik zou graag de cijfers van voor 2007 erbij halen, maar die zijn er niet. Hoe komt het dan dat er toen een uitzonderlijk goed jaar was? Welke factoren hebben toen meegespeeld? Ik weet wel dat er een daling is gekomen na de financiële crisis en dat mensen met een arbeidshandicap heel vaak er als eerste aan moeten geloven als er ontslagen komen. Welke initiatieven kunt u nemen om ervoor te zorgen dat, mochten we opnieuw in een moeilijke situatie terechtkomen of in een financiële storm, die mensen niet opnieuw de eerste slachtoffers worden en we weer een inhaalbeweging moeten maken in de toekomst.

U geeft zelf aan dat er een reorganisatie zal komen in de toekomst. U zegt dat u niet op uw lauweren zult rusten maar verder zult blijven werken. Er komt een reorganisatie, maar u zegt dat dat niet wil zeggen dat er meer geld zal komen. Ik neem ook aan dat dat niet wil zeggen dat er minder geld zal zijn. Het is dus geen efficiëntieoefening. Ik vraag dit puur ter verduidelijking om te weten wat u precies zegt.

Er zijn in het verleden een paar rapporten van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) verschenen die misschien ook wel inspiratie kunnen bieden, onder andere een in 2014 over het psychisch welzijn op de arbeidsmarkt. Ik denk dat er vorig jaar nog een is verschenen met zeventig werkpunten voor mensen met een arbeidshandicap op de arbeidsvloer. Zijn dit dingen die u meeneemt in het continu evalueren en het verbeteren van uw beleid rond de tewerkstelling van die kansengroepen?

Over de cijfers zelf: elke stijging is een goede zaak. Ik zou er cynisch over kunnen doen en zeggen dat we al op die 43 zaten. Maar er is een stijging en dat is een goede zaak. Als u hier de ambitie uitspreekt om erop te blijven werken en ervoor te zorgen dat het cijfer blijft stijgen, dan kunnen we ons daar zeker achter scharen. We zullen dit mee blijven opvolgen. Ik had graag nog een antwoord op de twee extra vragen die ik heb gesteld.

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Cindy Franssen (CD&V): Minister, dank u voor het antwoord. Het is goed dat dit wordt meegenomen naar het federale niveau en de besprekingen binnen het RIZIV alsook de sensibilisering naar artsen en andere zorgverstrekkers toe. Ik twijfel er niet aan dat er inderdaad al heel wat communicatie gebeurt met de welzijnsactoren. Zoals ik zelf al in mijn toelichting heb gesteld, is automatische

rechtentoekening hier niet mogelijk vanwege de vertrouwelijkheid van medische dossiers. Je zit met een dubbele drempel van ten eerste het recht opvragen en ten tweede de premie aanvragen. Maar mensen moeten het ook weten. Eigenlijk is het een passieve openbaarheid dat het op de website van de VDAB staat.

Ik kan u verzekeren, zeker als het gaat over mensen met een chronisch vermoeidheidssyndroom of mensen met een zeer hoge vermoeidheid ten gevolge van een kankerbehandeling, dat zij met de weinige energie die ze nog hebben, niet rondgeraken met hun dagelijkse taken, laat staan dat ze nog actief alles gaan kunnen opsnorren waar ze recht op hebben. Er zit een mattheuseffect in: de mensen die het het meest nodig hebben, zullen het minst gemakkelijk de weg vinden. Dat is uiteraard een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Misschien moeten we ook eens kijken wat er samen met de OCMW's kan worden gedaan. Maar het is in elk geval goed dat het dossier werkhervatting na kanker ook verder onder jullie aandacht blijft. De proactieve communicatie blijft heel belangrijk in het hele gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, u hebt een dalende trend die er was, omgezet naar een stijgende trend. Dat is belangrijk. De structurele samenwerking met gespecialiseerde trajectbegeleiding (GTB) is daar een belangrijke reden voor. GTB en VDAB weten heel goed wat ze aan elkaar hebben. De stijging van het budget speelt mee, evenals de stijging van de VOP-premie. Ik ben toch wel tevreden dat we niet op onze lauweren zullen rusten. Het was uw ambitie om 43,5 procent te behalen, maar dat is toch nog altijd een heel stuk onder het Europese gemiddelde van 47 procent. We mogen onze ambitie toch wel naar het Europese niveau richten.

In de voormiddag heb ik het heel even gehad over het EAD-beleid (evenredige arbeidsdeelname en diversiteit). Ook hier is het belangrijk dat er duidelijkheid komt over de rol van GRIP (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een handicap) in het vernieuwde EAD-beleid. Ook de betrokkenheid van de werkgevers is belangrijk.

CD&V heeft ook gepleit voor de betrokkenheid van artsen. Artsen zijn vaak de eersten die worden geconfronteerd met de vraag van een patiënt om opnieuw een job te zoeken of zijn de eersten om te peilen of het zinvol is dat een patiënt opnieuw aan het werk gaat.

Wij blijven als overheid de slechtste leerling van de klas. Alle overheden zijn een slechte werkgever voor deze doelgroep. De CD&V-fractie heeft in de Senaat gepleit voor quota voor de overheden. We hebben toch wel de plicht – en ik wijk mijn woorden – als overheid om, zeker voor deze doelgroep, een voorbeeldfunctie te hebben. We moeten er samen over nadenken op welke manier we als overheid iets kunnen betekenen voor deze doelgroep.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, mijn bijkomende vraag houdt verband met het federale beleid, het beleid inzake re-integratie van langdurig zieken. Vlaanderen heeft op dat vlak, succesvol, al ondersteuning gegeven. Het wordt nu geïntensifieerd, en dan rijst de vraag naar de impact van het beleid op de VOP. Uiteraard ondersteunen we de re-integratie van langdurig zieken, maar we moeten ook oog hebben voor de mogelijke gevolgen ervan. Minister, hebt u een zicht op de numerieke impact van dit beleid? De werkgever zal een beroep kunnen doen op de VOP. Wat zal de budgettaire impact zijn op de begroting van de VOP?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Minister, ik wil me aansluiten bij de oproep om de rol van de overheid hierin te herbekijken.

Sinds het overplaatsen van de gespecialiseerde dienstverlening zijn de middelen met 65 procent toegenomen. Er is ook een stijging geweest van het aantal VOP-middelen. Af en toe stel ik u daar eens een schriftelijke vraag over. Gelukkig kunt u ook de tabel tonen waarin de stijging van de werkzaamheidsgraad te zien is. Wat essentieel is, is op te volgen waar mensen terechtkomen. Is dat in het reguliere economische circuit? Is dat in de sociale economie? In een heel ver verleden zaten ook de beschutte werkplaatsen bij Welzijn. De filosofie is heel hard gewijzigd. Het lijkt me dat we die spreiding moeten onderzoeken. Voor sommige mensen met een handicap zal de sociale economie een plek zijn waar ze aan de slag kunnen en kunnen blijven, maar de grote winst valt te boeken in het reguliere economische circuit.

Mevrouw Franssen vraagt om iets te doen voor mensen die hersteld zijn of herstellende zijn van ziektes zoals kanker. Wij hebben met onze fractie een conceptnota ingediend rond armoedebestrijding waar dit, wat uw agenda betreft, net een van de punten is. Er is een enorm armoederisico bij mensen die kanker hebben, zeker als ze daardoor ook nog eens hun job verliezen of dreigen te verliezen. Vandaag benaderen we hen als arbeidsgehandicapt. Je moet dus eigenlijk al de link gaan leggen, zelf of laten leggen, met de arbeidsmarkt, waar ik denk dat die link evident is. Wie een kankerbehandeling heeft ondergaan, zelfs als je integraal geneest, heeft minstens voor een periode een aantal gevolgen: vermoeidheid, andere lichamelijke problemen.

De VOP laat toe om daarmee om te gaan, aangezien in de VOP ook is voorzien in een evaluatie. Er kan bovendien worden afgebouwd op het moment dat de 'handicaps' wegvallen. Waarom zouden we er niet voor gaan – ik hoor dat pleidooi ook bij mevrouw Franssen – om de VOP voor die categorie van mensen automatisch toe te kennen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op het laatste kan ik antwoorden dat de VOP automatisch toekennen geen optie is omdat het aangevraagd moet worden als gevolg van de vertrouwelijkheid van gegevens.

Mijnheer Annouri, in 2007 was de eerste meting. Een werkzaamheidsgraad wordt gemeten op basis van een enquête bij arbeidskrachten. U kunt zich inbeelden dat zo'n eerste enquête nog wat onzekerheid bracht over hoe erop te antwoorden: ben ik licht gehandicapt, ben ik ernstig arbeidsgehandicapt, ben ik wel arbeidsgehandicapt? Mij is gezegd dat 2007 zo'n beetje de start was en dat er wel wat meer schommeling in zat. De vraag is dat – ik heb me daar niet willen achter verschuilen in mijn eerste antwoord – als we die bevraging opnieuw zouden doen, we dezelfde resultaten zouden krijgen. Bij eerste metingen is het altijd een beetje zoeken. Daarna krijg je een tendens.

Ik denk dat de huidige cijfers beter zijn dan in 2007, maar het blijft voor een stuk een subjectief gegeven. Het is een bevraging. Dat wil ik duidelijk stellen. U zegt dat er vanaf 2010 een stijging is. Maar let op, als er geen crisis is, zijn dat blijkbaar de eersten die afvallen. In 2011 hebben we een tweede dip gekend. We zien dat de cijfers niet verslechterd zijn. De werkloosheidsgraad is slechter geworden, maar dat is niet het geval bij de arbeidsgehandicapten. Dat is echter geen garantie. Ik garandeer ook niet dat 2016 een beter jaar zal zijn dan 2015. We nemen maatregelen en we moeten kijken wat de resultaten zijn.

Als er goede rapporten zijn, moeten we die uiteraard meenemen en kijken of die in het beleid vertaald kunnen worden.

Mevrouw Franssen, het gaat bij u echt over informatieverstrekking. We mogen ook niet onderschatten wat het effect is van een vereenvoudiging van het doelgroepenbeleid. We hebben steeds gecommuniceerd dat een van de drie doelgroepen arbeidsgehandicapten zijn. Dat is bij werkgevers zeker goed gekend.

Het maakt het ook veel gemakkelijker dan dat er 36 zijn. Het is geweten dat er specifiek voor arbeidsgehandicapten premies zijn, RSZ-kortingen enzovoort. We mogen dat niet onderschatten. Dit zal zijn effect nog wel hebben. Het nieuwe doelgroepenbeleid is nog niet zo lang van kracht.

Mevrouw Franssen, ik blijf hameren op de zorgvoorziening.

We zullen kijken hoe we dit kunnen aanpakken in het nieuw af te sluiten samenwerkingsakkoord met het RIZIV. Wij hebben naar de geneesheren niet meteen een hefboom, maar we kunnen dat misschien doen met het RIZIV. Uw pleidooi neem ik in elk geval mee om daarop te blijven inzetten.

Mevrouw Claes, u hebt het ook heel uitdrukkelijk over EAD en de overheid. Dat is niet mijn bevoegdheid, maar ik ben ervan overtuigd dat minister Homans de nodige maatregelen op dat vlak neemt. Mijnheer Van Malderen, u vroeg waar ze zijn. Duidelijk niet bij de overheid. Het zal wel voor een groot deel in de privésector zijn en de sociale economie, maar ik heb die opsplitsing niet. Ik weet trouwens ook niet of die bestaat.

Mevrouw Talpe, u had het over langdurig zieken. Daar zit het moeilijke van onze staatshervorming en de structuur van ons land. Hoe meer ik langdurig werklozen aan het werk krijg, hoe meer VOP ik nodig heb en hoe meer dit weegt op de Vlaamse begroting. Maar ik heb geluk, het is een externe kostendrijver. Ik heb er geen moeite mee om het te vragen. Dat moet dan ergens in de begroting worden gecompenseerd, ofwel kan het via de groei die in de begroting is opgenomen. Het nadeel is dat ik daarmee de federale begroting ontlast. De uitkeringen voor langdurig zieken moeten dan niet meer betaald worden. Eigenlijk kan het mij niet schelen. Ik vind het essentieel dat die mensen er beter van worden. Laat ons dat maar verder doen. Als het budget van de VOP stijgt omdat we de langdurig zieken meenemen, laat ons dat dan maar voortzetten.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw bijkomende antwoorden. Wat u net zei over 2007 en de eerste meting is interessant. In uw eerste antwoord zei u dat 2007 een uitzonderlijk goed jaar was, maar dat blijkt dan een eerste meting te zijn met nog wat ruis op van de respondenten.

Ik ben blij met uw antwoord omdat u dit zult blijven opvolgen en omdat u belooft dat u zult blijven investeren. We zullen zien op welke manier dit zal evolueren.

Ik sluit me aan bij de oproep van mevrouw Claes. De Vlaamse overheid heeft een enorme verantwoordelijkheid om te tonen aan de buitenwereld dat ze diversiteit serieus neemt. Er zijn al heel wat debatten geweest over dit thema en in andere commissies over diversiteit in de etnisch-culturele zin en de rol die de overheid daarin te spelen heeft. Het moet me van het hart dat er een enorme inhaalbeweging nodig is. Om bepaalde dingen geloofwaardig te kunnen beweren naar de arbeidsmarkt en de bevolking, moet u dit serieus nemen. Ik zeg niet dat u dit niet serieus neemt, maar het moet duidelijk zijn in de realiteit.

Collega Claes heeft het woord 'quota' gebruikt. Die discussie wil ik gerust op andere momenten voeren. De intensiteit waarmee u daarin investeert, zal resultaten met zich meebrengen. Als er te weinig diversiteit is, in eender welke vorm, in de eigen organisatie, welke organisatie dat ook is, dan vrees ik dat de simpele slotsom is dat u niet hard genoeg hebt geprobeerd. Ik roep u dan ook op om daar veel meer in te investeren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.